

Forfatter: Peter Købke, 1841-1923

Titel: Udrag fra BREV TIL: Larsen, Alfred Christian FRA: Lange, Julius Henrik (1864-10-28)

Citation: Peter Købke, 1841-1923: "Breve fra Julius Lange", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 7. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-idm140619158534080.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mig synes for det første ikke, at du kan affeje den almindelige Bibeholdelse af Dødsstraffen og den særlige i den nye Kriminallov saa hurtigt, som du gør ved at rejse en Beskyldning for Mangel paa Mod til at bryde med gande Fordomme. Der er visse Ting, der for Tænkningen altid ville have noget absolut frastødende, men dog maa betragtes som Kendsgerninger, og som man kun risikerer at støde sig en Bule i Panden paa, hvis man vil rende dem over Ende. Dertil hører Krig, Dødsstraf, Latin i Undervisningen osv. Jeg synes ogsaa, du undervurderer Kendsgjerningernes Størrelse og Ælde. — Er Dødsstraf desuden afskaffet i noget eneste Land i Verden? — Jeg tror ganske vist, at du har Ret, hvis du tager dit Udgangspunkt fra Begrebet om den normale Stat — og især naar du fremhæver, at Religionsfrihedens Princip s. 8 maa føre til Dødsstraffens Ophævelse, ligesom jeg ogsaa indser, at Spørgsmaalet har sin Betydning for dig, der dog vanskelig vilde komme i det Tilfælde at føle Strikken kildre dig om Halsen, ved at angive et skarpt markeret Grænsepunkt imellem Religionens og Statens Geheter; thi denne Grænse er jo din Hovedinteresse — men kan man ikke ogsaa forstaa Statslivet som en kun mangelfuldt ledet permanent Revolution, der aldrig kommer til Ro, og opfatte Retfærdighedens Udøvelse som en stadig Krig for Retfærdigheden (den endelig og til Dels vilkaarlig bestemte) imod Uretfærdigheden (ligesaa endelig bestemt;? Mig synes i alt Fald, at om denne Anskuelse end ikke er smukkere og værdigere, saa passer den bedre til vore Tider, saaledes som de i det sidste Aar have udviklet sig i Retning af grænseløs Uretfærdighed og Lovløshed.